

Hutbe, 15.10.21

Peygamberimizin Ümmetine Düşkünlüğü

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ

حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

وَقَالَ سَيِّدُنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُشْتَقًا لَنَا:

«وَدِدْتُ أَنَا قَدْ رَأَيْنَا إِخْوَانَنَا»

Muhterem Müminler!

Yüce Rabbimiz, sonsuz rahmeti ve hikmetinin gereği olarak, yarattığı kullarını yalnız bırakmamıştır. Gönderdiği peygamberler ve indirdiği kutsal kitaplar vasıtasıyla kendisine nasıl yaklaşabileceğimizi ve insani ilişkilerimizi nasıl güzelleştirebileceğimizi bizlere göstermiştir. Peygamberlerin sonuncusu ve gönüllerin sultanı olan Hz. Muhammed Mustafa ﷺ bu bağlamda en önemli makama sahiptir. Gecesini gündüzüne katarak ümmetini doğru yola sevk etmek için elinden geleni yapmıştır. Ümmeti için her türlü fedakârlığı göstermekten geri durmamış, onların üzüntüsüne ve sevincine her zaman ortak olmuştur. Yorulmaz bir biçimde ümmetin maslahatı için çaba göstermiştir. Yüce Rabbimizin ifadesiyle: **“Andolsun, size içinizden öyle bir peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona ağır gelir. Size çok düşkündür, müminlere karşı şefkat ve merhamet doludur.”**¹

Muhterem Müslümanlar!

Sevgili Peygamber Efendimiz ﷺ bir hadîs-i şerifinde şöyle buyurmaktadır: **“Her peygamberin (kesin) kabul edilen bir duası vardır. Onu okuduğunda icabet edilir ve (dilediği şey) kendisine verilir. Ben ise (kesin kabul edilen) o duamı kıyamet gününde ümmetime şefaath etmek için saklamaktayım.”**²

Değerli kardeşlerim, bu hadîs-i şeriften anlıyoruz ki Peygamberimiz ﷺ her zaman için ümmetinin yanında olmuştur. Sadece dünyada değil, ahirette de onların yanında olacağını ifade etmiştir. Hayatı boyunca bunca sıkıntılı ve üzücü dönemler geçirmesine rağmen ümmetini düşünmekten ve onlara dua etmekten asla geri durmamıştır.

Sevgili eşi Hz. Hatice annemizi, amcası Ebû Tâlib'i kaybettiğinde, çocuklarının acılarını yaşadığı zamanlarda bile ümmetine ilgisini kaybetmemiş ve onlara olan düşkünlüğü asla azalmamıştır.

Aziz Kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz ﷺ biz ümmetine karşı duyduğu hasretini şu şekilde dile getirmiştir: **“Kardeşlerimizle kavuşmamızı arzuldum.”** (Bunun üzerine kendisini dinleyenler) “Biz senin kardeşlerin değil miyiz, ya Resûlallah?” diye sordular. O şöyle cevap verdi: **“Sizler benim dostlarımsınız. Kardeşlerim, daha (dünyaya) gelmeyip (beni görmedikleri hâlde beni görmüş gibi bana iman edenlerdir).”**³

Muhterem kardeşlerim, şimdi bu hadîs-i şerifin manasını bir düşünelim: Efendimiz ﷺ'in devrinde yaşayıp, onun nur cemalini görüp nice iman etmeyen şahıs oldu. Ondan asırlar sonra dünyaya gelip ona iman eden, onun yoluna tabi olan, hatta **“Keşke malımı, canımı, her şeyimi versem, bir kere Resûlullah'ı görsem!”** diyen kimselerden olmak ne büyük bir nimettir!

Değerli Kardeşlerim!

Allah'ın izniyle pazar gününü pazartesi gününe bağlayan gece Mevrit Kandili'ni idrak edeceğiz. Teşkilatımızın şubeleri dâhil olmak üzere, dünyada Müslümanların bulunduğu her yerde Mevrit Kandili coşkusu yaşanacaktır. Bu kutlamalar ümmetin âlimleri tarafından hoş görülmüş ve teşvik edilmiştir. Bidat ve israftan uzak olduğu müddetçe kaçırılmaması gereken birer fırsattırlar. Zira siyer-i nebi sohbetleri, hadis dersleri, salavât-ı şerîf, naat ve kasidelerden oluşan bu kutlamalar asırlarca ümmete peygamber sevgisini aşlamıştır ve Müslümanlara sünnetin önemini hatırlatmıştır.

Yüce Rabbimiz, Peygamberimiz ﷺ kıyamet gününde **“Ya Rabbi! Ümmetim, ümmetim!”**⁴ diye dua ettiğinde şefaathine nail olanlardan eylesin. Âmin.

¹ Tevbe suresi, 9:128

² Müslim, İman, 86, H. No: 199; Buhârî, Tevhid, 31, H. No: 7474

³ Müslim, Tahâret, 12, H.No: 249

⁴ Müsned-i Ahmed, 15/387, H.No: 9623